

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Olajág.

Egy hófehér galamb csőrében olajágat hozott a remegő emberiségnek. — Ki küldte ezt a galambot a nagy világra? ki adta csőrébe az áldást hirdető zöld galyat, melyről ragyogó harmat hull az emberiség legégőbb és legfájdóbb sebére?

Ámulva látja az emberiség, hogy a tehér galamb onnan repült föl, ahonnan még nem régebb minden ember a tüzcsóvát leste, mely felrobbantja az évek hosszú során át nemzetek veritékes munkájából összehordott puskaporhegyeket. A fehér czár egy sok millió hadseregnek abszolút ura, akinek intésére megmozdul egész Livádia, Ukrajna, meg az Ural minden népe, hogy elárassza Európát vérrel és tüzzel. — ez a fehér czár bocsátotta ki a galambot, ő küldi az olajágát a felfegyverzett Európának.

A békehirdető galamb tiszta valóság! A fehér czár jelenik meg az emberiség előtt, mint a haladásnak, kultúrának barátja, mint a nyomornak, a vérfürdőnek rettenetes ellensége. — aki hirdeti a nemzeteket egyedül üdvözítő tant, az általános békét, a felfegyverezést. Nemrég még utópiákat álmodóknak mondották azokat a lelkes embereket, akik évről-évre, országról-országra vándorolnak, hogy híveket szerezzenek az örök béke eszméjének.

S most a világ leghatalmasabb uralkodója áll élükre s hatásos agitációt indít a nemzetközi béke érdekében s az általános felfegyverzést ajánlja, mint biztos gyógyszer az emberi nyomor és emberi tudatlanság leküzdésére. Vegyük figyelembe, hogy Európában csupán a nagyhatalmak négy millió katonát tartanak állandóan fegyverben, s hogy a nagyhatalmak évi budgetje 2000 millió forint.

Ez összegből egyszerre meg lehetne szüntetni a földön minden nyomorúságot, minden fájdalmat. Ehez nem volna többé s nem volna munkaképes ember, aki munkát keresne s azt ne találja. Nem volna beteg, akinek bajára az állam hatalma nem tudná megadni az igazi gyógyszert; szóval nem volna elégedetlen szegény, nyomorult ember, s ha ez nem volna, nem volna bűnös, aki embertársai ellen tör, nem volna lelki nyomorék, akinek kapzsisága és rossz lelke rabjaivá sülyeszi megszorult embertársait.

A szociálistizmusnak, ime, ez az egyetlen panaceaja!

Valami isteni sugallat szállt a fehér czár lelkébe, midőn diplomáciaja útján indítványt tesz Európának az általános békekonferencia összehívására. A népek remegő ajakkal kéri a Mindenhatót, hogy adja meg az óhajtott sikert a kezdeményezésnek, s

világosítsa meg azok lelkét, kik megakadályozhatnák a békemunka eredményességét!

A fehér czár pedig, akit II. Miklósnak neveznek, a történel könyvében máris nagyobb helyet biztosított magának, mintha meghódította volna az egész világot!

Alispáni jelentés.

Méltóságos Gróf Főispán Ur!
Tek. törvényhatósági bizottsági közgyűlés.

Az 1886. évi XXI-ik t.-cz. 68. §-a s pontjának, valamint az eddigi gyakorlatnak megfelelően, van szerencsém vármegyénk közigazgatásának és az ezzel összefüggő ügyeknek állapotáról szóló jelentésemet — mely ezen évi április hó 1-től július hó végeig terjedő időszakot foglalja magában — a következőkben tisztelettel előterjeszteni.

A felnöttek közegészségi állapota, dacára a gyakori csapadék és szeleknek, április, május és június hónapokban igen jó volt, mert egyáltalán kevés megbetegedés fordult elő; júliusban eme jelleg megváltozott, a mennyiben váltóláz, gyoror- és béhurut, ugyszintén hagymás több esetben észleltek, kimenetelük azonban elég kedvező volt.

A gyermekek közegészsége nem volt oly kielégítő, mint a felnötteké, mert a nyári hasmenés, vörheny, roncóló-toroklob, hők-

TÁRCZA.

A haladó Kína.

Hesse Wartegg ismert német ethnografus érdekes utjásokról ad hírt Shanghaiből keltezett tudósításában.

Megtudjuk ebből, hogy a Woosung és Shanghai közt építés alatt levő vasut már ez évben a közforgalomnak át fog adatni.

Az épülőfélben levő vasut különben már nem az első, mely e két város között létesítették, mert már a nyolczvanas év-kben is volt egy vasut a két város között és pedig meglehetősen nagy forgalmat is ért el, — de a mandarinoknak se-hogy sem ment a fejükbe, hogy Kínában is legyen vasut s minden lehető elköveték, hogy ezt megszüntessék.

Czéljukat elérték. A sineket felszakították s eladták Formosának, ahol a vállalkozó szellemű alkirály, Li-Hung-Tschang felhasználta a Thamsui és Kelung közt épített vasúthoz. A gőzmozonyokat egyszerűen behányták a Voosung folyóba, s mai napig is ott vannak eltemetve.

Elhez hasonló eset a jövőben nem fog következni, mert immár a mandarinok is belátják a vasutnak nagyfontosságú voltát. A ország különböző részeiben nagyban folynak a vasutépítési munkálatok, a Hankan és Peking közt épülő vasutból 15 kilométer már teljesen készen van. A forgalomnak a mult évben átadott Tientsin-pekingi vasut vonatai pedig a rogyásig tele vannak benszülött kínai utasokkal.

Sőt mi több, a császár is készített magának egy modern berendezésű szalonkocsit és a meleg idő beálltával egy kis vasúti kirándulást tervez Tientsinbe.

A kínai császár vasuton!

Ez szinte hihetetlen; s ha igaz, akkor merjék még kétségbe vonni, hogy Kína nem civilizálódik. A pekingi kapuktól néhány kilométernyire levő vasúti állomást a fővárossal villamos vasut fogja összekötni, amelyet most terveznek.

Eppen ugy mint Shanghai, Tientsin is villamos világitással bír, sőt az utóbbi hetek óta a kínai negyed néhány utcáját is villammal világítják.

Az egész birodalomban ezerféle apróbb jelekkel az észlelhető, hogy a kínaiak — a kormány éppen ugy mint a lakosság — régi merevségüket levetkőzve, a civilizáció felé gyors léptekben haladnak és ez leginkább Pekingben tapasztalható, amely a vezető szerepet játssa. Valószínű, hogy az első lépést erre maga a császár tette meg, s így minden könnyebben fog menni ezután.

Ugyancsak biztos forrásból hallotta Hesse-Wartegg azt az érdekes hírt, hogy a császár saját elhatározásából egy pekingi amerikai könyvkereskedésben 400 kötet angol könyvet rendelt meg saját használatára, valamint elrendelte a császár azt is, hogy a mandarinok, különösen Pekingben, fizetéseiket ezentul nem ezüst rudakban és rizsben, hanem vertétkben fogják kapni, ami évszázadok óta a mult hónapban történt meg először.

Az ezüst-rudakat a pénzverdékbe küldték, hol dollárokat vertek belőlük. Császári rendelet adatott ki továbbá, hogy az iskolákban a földrajz, történelem, matematika és más tudományos dolgok taníttassanak és a jelentkezők, akik a mandarin-vizsgát ezekből a tantárgyakból is sikeresen megálják, hivatalnok pályájukon előnyben fognak részesülni és gyorsabban fognak előléptetéshez jutni.

A legfontosabb utjások egyike, amely ugy az ország lakosságát, valamint az európaiakat leg-

közelebről érdeki, az, hogy juniustól kezdve a szabad-hajózás az összes belföldi folyókön, csatornákon és tavakon megengedték, s így nemcsak az európai kereskedelemnek nyitnak utat Kína bel-sejébe, hanem megdöntik az évszázados mandarin-uradalmat is.

Addig, amíg csak a kínai kereskedőknek és hajóknak volt megengedve, hogy az óriási kiterjedésű kínai vizeken kereskedést folytathassanak, a mandarinok kényük-kedvük szerint járhattak el, vákokat vehettek ki, hogy meghusítsák a kereskedelmet az európai emberekkel.

Amint azonban a hajók európai zászlók alatt fognak a kínai folyókön, csatornákon és tavakon közlekedni, megszűnik az az eljárás, amelyet a kínai hajókkal szemben követtek. Tschinanfukól, Schantung fővárosából kapom épen most azt a hírt, hogy a Pekingben székelő kerületi kincstárnok utasított, hogy 66.000 táelt (körülbelül 125.000 frt) fizessen ki egy Tschujében építendő fogadalmi templom czéljaira.

A kerületi kormányzó pedig az iránt kapott utasítást, hogy az ujonnan építendő katolikus templom főbejárata fölött egy követ helyezessen el, amelyre a következő szavak vésendők: »Építetett a császár kívánságára.«

Általában azt hiszik, hogy Schantung tartományban a misszionáriusok munkája meg lesz könnyebítve.

A császár környezetében nagyban folynak az előkészületek Henrik herceg fogadtatására és a pénzügyminiszter utasítást kapott, hogy a felmerülő költségeket a császári magánpénztárból fedezze. A császár, mint már tudva van, beleegyezett abba, hogy Henrik herceg a »iltott városban«, vagyis a császári rezidenciájában lakjon és hogy állva fogja fogadni.

Karossa Ödön.

hurut nagyobb számban mutatkoztak, a heveny gyomor- és bélhurut pedig több áldozatot követelt.

A bejelentésre kötelezett fertőző betegségek közül előfordult vörheny 119 esetben; ezek közül gyógyult 101, meghalt 14, ápolás alatt maradt 4, torokgyík 3 esettel, ebből gyógyult 1, meghalt 2.

Roncsoló torokból észleltetett 63 esetben, gyógyult 40, meghalt 23; hökhurut előfordult 147 esetben, gyógyult 20, meghalt 6, ápolás alatt maradt 121. — Alhási hagyományilag megbetegedett 22, ebből gyógyult 10, meghalt 3, beteg maradt 9. — Kanyaró előfordult 38, ebből gyógyult 33, meghalt 1, ápolás alatt maradt 4. Fültömírgyölyb észleltetett 63 esetben, báránymiló 12 esettel melyek mind gyógyulással végződtek.

Agy- és gerincz-agyhártyalob 1 esetben észleltetett, mely beteg meghalt; gyermekágyiláz előfordult 5 esetben, melyből gyógyult 3, meghalt 2.

Mindezen előfordult fertőző betegségek-nél a szabályszerű orvosrendőri intézkedések pontos keresztülvitelével igen szép sikert engedtelni, s csak így volt lehetséges, hogy a vörheny és hökhurut kivételével, a többi fertőző betegség járványosan nem uralkodott; — a védekezés módjai közül leg-hatályosabbnak bizonyultak a fertőtlenítés, s a betegek lehető elkülönítése.

Szemcsés kötőhártyalob, mely az alsó-lendvai, csáktornyai és perlaki járásokban már régóta tájkórosan, egyes járáskö- és városokban pedig szóróványosan uralkodik, még mindig 1705 számmal szerepel; a gyógykezelés kielégítő eredményt mutat fel, de a nép tudatlansága előlétele úgy az orvosok, mint az egyes hatóságoknak a betegség továbbterjedésének megakadályozására irányuló odaadó törekvésükben nagy és sok nehézséggel kell megküzdniük.

A védhímlőoltás szabályszerűleg teljesített, s az oltási eljárás alkalmával rendkívüli hatósági intézkedések alkalmazásának szükségese sehol fenn nem forgott.

Rendőri boncoltat teljesített 8-szor, — külső hullaszemle rendőri szempontból 33-szor ejtetett meg.

Súlyos sértes bejelentetett 12; öngyilkosságot 15 egyén követett el Véletlen szerencsétlenség általi halálnak 17 egyén esett áldozatává, 6 közveszélyes elmebeteg szállítottatott kórházba, 6 pedig mint csendes beteg házi ápolás alatt hagyatott.

Veszelt eb által egy gyermek maradt meg, ki is védoltás céljából a budapesti Pasteur-féle intézetbe szállítottatott.

A hasznos háziállatok egészségi állapota a lefolyt időszak alatt kielégítőnek sem mondható, mert a gyakori léptene elhullásokon kívül veszettség és rühkór is fordultak elő, a sertésvész pedig, dacára a szigorú óvintézkedéseknek, még mindig terjed s jelenleg a vármegyének következő községei vannak sertésvész miatt zár alatt, u. m.: Alsó-Dörgicse 12 udv., Alsó-Nemes-Apáti 25 udv., Als-Szemenye 6 udv., Aszófő 6 udv., Badaacsony-Tomaj 9 udv., Besenyő 1 udv., Bottornya 1 udv., Csács-Bozsok 16 udv., Diszel 5 udv., Döbréte 16 udv., Eszteregnye 1 udv., Gellénháza 5 udv., Hahót 1 udv., Hegyesd 14 udv., Hetyefő 1 udv., Jucsevecz 11 udv., Káptalanfa 15 udv., Kerettye 1 udv., Keszthely 3 udv., Kis-Görbő 6 udv., Kis-Vásárhely 1 udv., Komárváros 3 udv., Lángviz 5 udv., Lesencze-Istvárd 14 udv., Letenye 3 udv., Magyar-Szerdahely 1 udv., Milej-Egyházség 6 udv., Mura-Vid 5 udv., Monoszló 16 udv., Nagy-Görbő 5 udv., Nagy-Pécsely

13 udv., Nagy-Kanizsa 4 udv., Nemes-Boldogasszonyfa 5 udv., Ollás 13 udv., Örvényes 6 udv., Radamos 12 udv., Rigyác 1 udv., Rózsásszeg 11 udv., Salföld 1 udv., Sár-mellék 6 udv., Söjtör 30 udv., Szent-György-vár 7 udv., Tapolca 3 udv., Tihany 17 udv., Túrje 9 udv., Udvarnok 4 udv., Vindornya-szöllős 8 udv., Vinczeczmajor 1 udv., Vonyarc-Vashegy 1 udv., Zala-Egerszeg 21 udv., Zala-Szt.-László 1 udv. Összesen 52 község.

(Vége köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Josipovich Imre** miniszter ur Ő Excellenciája e hó 4-én Muraköz hegyvidékén az orehovcsaki hegyen időzött, hol dr. Kiss Oszkár varaszdí kir. közjegyző s orsz. képviselő, muraközi birtokos vendége volt. Noha miniszter ur mellőzni kívánt minden hivatalos fogadtatást, mégis több község, melyen miniszter ur átutazott, a magyar kormány egyik tagja iránti tiszteletének azzal adott kifejezést, hogy nemzeti lobogót tűzött ki. Miniszter ur a házigazda s lapunk szerkesztőjének kíséretében a délelőtti órákban hosszabb sétát tett a hegyekben, megtekintette a hegykerület tulajdonát képező, jégfelhő elleni védekezés céljából felállított lövőtelepet s gyönyörködött a szép muraközi hegyekben s a megragadó kilátásban. Erre az alkalomra egy Csáktornyáról, mint Varaszdí-ről többen voltak hivatalosak dr. Kiss Oszkár nyári lakába. A horvátországi testvérekkel a miniszter jelenlétében való találkozás újabb alkalmat nyújtott a magyar-horvát testvéri érzés megnyilatkozásához. Ebéd alatt a felköszöntőket a házigazda kezdette meg illusztris vendégére, a miniszterre mondott pohárköszöntőjével; a miniszter a házigazdát s családját éllette, Margitai J. igazgató a jelenlevő horvát testvéreket s a minisztert, mint Horvátországnak legelső férfiát éllette, ki mint hajdan a Zrínyiek, összekötő kocsit képezvén a két testvér nemzet között, minden horvátnak fényes és követendő példát mutat a magyarok iránti tiszteletben és szeretben. Felköszöntőt mondottak még Falkner varaszdí törvényszéki bíró, Luterotti varaszdí mérnök. Csak este távoztak a vendégek egy szép nap emlékével, melyet méltan tesznek felejthetellenné a kegyelmes ur leereszkedő nyájassága s annak hazafias irányu buzditólag ható nyilatkozatai.

— **Városi közgyűlés.** Csáktornya képviselőtestülete e hó 6-án közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1.) Városbíró előterjeszti Grész László jegyző nyugdíjgyűjt. — Nevezeti nyugdíja 600 frtra egészítetik ki, ennek fejében vásári bizottság és temető-gondnokság bízatik rá. 2.) Havi számvizsgáló-bizottságba megválasztatik Benedikt Ede. 3.) Bíró bemutatja a kibővitendő tűzoltó-raktár tervrajzát. — A bizottságba városbíró és h. v. bíró küldetnek ki. 4.) A volt polgári fiúiskola helyisége évi 700 frt bérért lön kiadva Hirschmannak 5.) Kórház felállítására szükséges telket Seiverth 2000 frtert hajlandó átengedni. Ez ügy tárgyalására okt. 8. tüzelik ki. 6.) A dráva-szent-mihályi uticsatorna építése Szalon Péterre bízatik. 7.) Bíró előterjeszti a községi elemi iskolák államosítása ügyét. — Ziegler, Zakal és Alszeghy felszólalása után az ügy elejtetett. 8.) Számvizsgáló-bizottság jelentést tesz a községi pénztárra, iskola-, kórház-, szegényház- és szegényalapra vonatkozólag. — A jelentés tudomásul vétetett s a pénztárosnak a fölmentvény megadottat.

— **A szépitő-egyesület választmánya** e hó 3-án gyűlést tartott, melynek főbb tárgyai voltak: A választmány tudomásul veszi Ő Méltósága gróf Festetics Jenő választát, mely szerint az öreg-vár bejáratánál levő szedreskert az egyesületnek használatra nem engedhető át, miután Ő Méltóságának ezen területtel terve vannak. A temetőbe vezető út vonalába eső grófi út hidját azonban felhasználhatja az egyesület. Elnök jelenti, hogy szóbeli értesítést nyert arról, miszerint a temetőbe vezető út feltöltéséhez kért föld sem engedélyeztetik. — Kovácsics Jánosné kárterítés iránt benyújtott kérvényére a választmány elhatározta, hogy nevezetnek az egyesület pénztárából 5 frt kiutalandó. — A pénztár felévi vizsgálatával megbízott választmányi tagok felkérendők, miszerint a pénztárvizsgálatot mielőbb megejteni sziveskedjenek. — A temetőbe vezető út kiépítésére nézve határozatot, hogy mielőtt a nagyobb munkaidő megszűnik, az az egytel költségén tovább folytatandó. Elnök felkérte, miszerint tegyen kísérletet ismét, hogy a fárabeliek a földszállítást ingyen vállalnak magukra. — Hogy a zenekar működése továbbra is biztosítottassék, Strahia Károly, Beryák Károly és Bencsák Ferencz választmányi tagok felkértettek pártoló tagok gyűjtésére. Az egyesület költségvetése még a városi költségvetés elkészítése előtt betervezendő s az évi 300 frt subventió kérelmezendő.

— **Jótekönyesség.** Gróf Dunay Hugó Stridó mezővárosának új lakója, alig hogy telepedett, jótekönyőségének szép jelét adta, a mennyiben templomi czelokra 100 koronát és a város szegényeinek kiosztásra 100 koronát volt kegyes ajándékozni.

— **Tanitóvázlatás.** A mura- királyi iskolaszék e hó 4-én tartott ülésén Faludi Géza eddig ott működő másodtanítót vezértanítótá, Szorkó György vitya-pusztai tanítót pedig másodtanítónak válaaztolta meg.

— **Hidmegnyitás.** A varaszdí drávi új vashidat e hó 7-én nyitották meg hivatalosan s adták át a forgalomnak. Ugyanezen alkalommal a régi fahid használatát lezárták. Az új hidat a m. kir. kereskedelmi miniszterium építette s az államnak 350 ezer forintjába került. A megnyitásnál hivatalosan jelen voltak: a kereskedelmi miniszter ur képviselőtében Ehrenhöfer min. osztálytanácsos, Kenesey Kálmán vasuti és gőzhajózási főfelügyelő, a horvát bán képviselőtében: Augustin György építészeti főtanácsos, Duka Achil felügyelő, Král István főmérnök, Novakovic Péter mérnök, Zalavármegye részéről: Szalmay József szolgabíró, Lányi Kálmán kir. főmérnök, Varaszdí vármegye részéről: Mihalovics József, Lipoldt Ármin főmérnök, Varaszdí városa részéről: Breitenfeld Ágoston polgármester, Szabó tanácsos, Schnapp főmérnök, Bauer, dr. Kiss Oszkár, Piskač, Srkulj, Lutterotti, Hönigsberg, Koterba, Polanecz, Vollmayer városi képviselők; Dráva-Vásárhely község részéről: Kornfeld Ferdinand jegyző, Zsindarics Jakab bíró.

— **Kinevezés.** Lukasi (Lukmann) József perlaki lakos Belovárra posta- és távirtdagyakornoknak nevezetett ki

— **Ügyforgalmi kimutatás.** A csáktornyai járási főszozlabirosnágnál e évi április 1-től július 31-ig beérkezett 2463 ügydarab, hátralék volt 14 drb, elintéztetett 2463 ügydarab, elintézetlen maradt 14 db. A perlaki járási főszozlabirosnágnál beérkezett 2006, hátralék volt 20 db, elintéztetett 2013 db, elintézetlen maradt 13.

— **Zalavármegye** törvényhatósági bizottságának 1898. évi szeptember hó 12-én és folytatva tartandó közgyűlésén felveendő, vidékünkkel közlebről érdeklő tárgyak sorozata: 1.) Alispáni jelentés a törvényhatóság állapotáról. — ezzel kapcsolatban a számonkérészek jegyzőkönyve. 2.) Az üresedésben levő vármegyei V-öd aljegyzői- és szintén üresedésben levő egyik árvaszéki jegyzői állásoknak választás utján való betöltése. 3.) Az állandó választmány a vármegye 1899. évi költségvetés-tervezetét bemutatja. 4.) A 10475/ni. 898. jk. 38. sz. határozattal kiküldött bizottság javaslata a törvényhatósági tisztii fizetések rendezése tárgyában. 5.) A közigazgatási bizottság az 1899/1900-ik évekre szerkesztett utfenntartási költségelirányzatokat beterjeszti. 6.) A vármegyei számvevőség előterjesztése az 1899-ik évi betegápolási költségek fedezésére szükséges pótdó megállapítása tárgyában. 7.) A megyei számvevőség előterjesztése az 1899. évre szükségendő katonaszállásolási pótdó megállapítása tárgyában. 8.) Hertelendy Ferencz kérvénye a Balatonmelléki vasút segélyezése iránt. 9.) A közigazgatási bizottság jelentése az 1898. év I-ső feléről. 10.) A vármegye alispánjának előterjesztése, a magyar nyelvben jeleskedő muraközi- s vendvidéki tanítók és tanulók évenkénti megjutalmazására 300 frt megszámozás iránt. 11.) A zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság megkeresése a csáktornyai adókievítő bizottság kiegészítése tárgyában. 12.) Kotor községnek 5 frt 48 kr. megyei pótdó törlése iránti folyamodványa bemutatattik. 13.) Özv. Musztács Mártonné szül. Kranyecz Mária szent-máriai lakos volt utkaparó özvegyének halotti negyed megállapítása iránti kérvénye. 14.) Zalavármegye utbíztosainak kérvénye fizetés emelés iránt. 15.) Felső-Lakos. Alsó-Lakos. Gyertyános. Hotticza, Kapeza és Koóth szövetkezett községek képviselő-testületének egy körjegyzői irnoki állás rendszeresítése és fizetésének megállapítása tárgyában hozott határozata. 16.) Dráva-Csány község képviselő-testületének, községi ingatlan szerzése tárgyában hozott határozata. 17.) A perlaki járás főszolgabírája Mura-Csány község képviselő-testületének a község szervezési szabályrendeletének módosítása tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 18.) A csáktornyai járás főszolgabírája Csáktornya nagyközség husvágási szabályrendeletét törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 19.) Az alsó-lendvai járás főszolgabírája Völgyifalu, Petesháza, Csente és Hosszafalu község képviselő-testületének az alsó-lendva—regedei vasúti vonal segélyezése tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 20.) A megyei számvevőség Podbreszt-Szent-Kereszt és Stefanecz községek képviselő-testületének községi pótdó törlése tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatja. 21.) A perlaki járás főszolgabírája Szent-Mária község képviselő-testületének a községi szülészno fizetését megállapító határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 22.) A megyei számvevőség Jurcsevacz községnek községi pótdó törlése tárgyában hozott képviselő-testületi határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatja.

— **Köszönetnyilvánítás.** Murai Róbert beliczai birtokos 25 frtot, Länger Aladár bányavári birtokos 2 frt 25 krt adományoztak a csáktornyai kórház javára, mely össze-

gért e helyen is hálás köszönetet mond Frász Tamás városi pénztárnok.

— **Ötven évig az orvosi pályán.** A »Bars«-ban olvassuk, hogy a bars megyei orvos-gyógyászati egyesület auguszt. 30-án Szklenón tartotta évi rendes közgyűlését. Az elnöklő dr. Benkő Lajos kir. tanácsos megyei főorvoson kívül megjelentek az egyesület tagjai szép számmal az egész megye területéről. Dr. Benkő főorvos a gyűlés megnyitása után lendületes szavakban üdvözölte az egyesület legrégebb és legbuzgóbb tagját, Szirtay György lévai orvost, ki e nyáron lőtölte be orvosi működésének 50-ik évét s mint fiatal orvos éppen 50 évvel ezelőtt részt vett a szabadságharcban, a nagy-sallói ütközetben és azóta áldásos tevékenységet folytatott szakadatlanul a szenvedő emberiség és a közegészségügy szolgálatában. Zajos eljenzés és forró kézsorítások fejezték be a főorvos szép beszédét, mely után a jubiláns meghatva mondott köszönetet. A banketten Dilek Sándor elmés és lelkes toasztban ismét Szirtay Györgyöt éltette. Szirtay György több éven át Csáktornyan is működött s azért mi is hozzájárulunk a barsiak ünnepléséhez szívből eredő jókívánatainkkal.

— **Halálozás.** Verli Ferencz az alsó-muraközi takarékpénztár nyug. pénztárnoka folyó hó 7-én délutáni 1 órakor a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 58. évében, hosszú szenvedés után elhunyt. A boldogultnak hült temetői f. hó 9-én délelőtt 10 órakor tetették a közönség nagy részvétel mellett a perlaki róm. kath. sírkertben örök nyugalomra. Örök béke lengjen hamvai fölött!

— **Népesedési statisztika.** A csáktornyai járásban 1898. április 1-től július hó végéig az újszülöttek száma 455, meghaltak száma 307, tehát a szaporodás 148. A perlaki járásban az újszülöttek száma 472, meghaltak 291-en, a szaporodás tehát 181.

— **Halálozások.** Ábrahám Márton adópénztárnok Zággrában, 57 éves korában agyszélhűdés következtében elhunyt. Az elhunytban özv. Vucsák Miksáné és családja közeli rokonát gyászolja. Áldás poraira! — Macher Karolina magánzó urnő 73 éves korában Mura-Siklóson elhunyt. Gyászolja özv. Prey Verona, Kollarich Mihályné és Prey Mili urnők, kik az elhunytban nővérüket illetve nagynénjüket veszítették. Béke poraira!

— **Vizeki Tallián Ede** zággrabegyházmegyei kanonok, cz. prépost e hó 8-án ülte meg áldozárságának 60-ik évfordulóját. A jubiláns kanonok sok évig működött Légrádon mint plébános s tevékenyen résztvett a szabadságharcban. A 84 éves érdemteljes lelkésznek még sok élet és jó egészséget kívánunk!

— **Gyilkosság.** Teges Lukács dráva-vásárhelyi földmives, nős, midőn f. hó 1-én este 7 óra tájban a drávi hídől hazafelé tartott, Pusztafa község határában ismeretlen tettes megtámadta s késsel összeszurkálta annyira, hogy másnap Teges seibeiben meghalt. Dr. Szegő Hugó kir. aljbíró, Himfy Lajos aljegyző, dr. Wolf Béla dráva-vásárhelyi körorvos, dr. Szigethy Mór nagy-kanizsai törvényszéki orvos a boncolást még aznap megejtették. A tettest sikerült elfogni Turk Ferencz wolfgangi (stajerországi) születésű egyén személyében, kinél a kést megtalálták. A gyilkos a helybeli kir. járásbírósnak adatott át, hol ez ügyben még folyik a vizsgálat.

— **Lopás.** Murgovics Mihály helybeli háziszolgától f. hó 3-án egy zseborát loptak el. A csendőrség a tettest Bakonyi József csavargó személyében elfogta, kit a helybeli kir. járásbírósnak átadtak, hol majd meg fogja tudni, hogy neki — hányat ütött az óra!

C S A R N O K.

A nővér.

Sulyos, fekete palástját kiterítette az éj a csillagoktól kipytkézt égboltozat meredekjére.

Az x . . . i klastrom kised celláiban élénk sürgős-forgás veszi kezdetét.

Megkondul a főnökne szobája előtt az élesen csilingelő csengő, a melynek fűszaggató sivitása esti imára szólítja az Urnak eljegyzett lényeket.

Nyikorogva nyílnak az ajtók és a nővérek egyenkint szállingóznak ki szerény zárkaikból.

Betérnek az Alkotó szent hajlékába, hogy lelkük érzelmeit, mystikus lélekvilágukat kitarják az előtt, a ki legelrejtettebb gondolataikat ugy is ismeri.

Amália nővér keblében, a kit korán elszakított a Nemezsi szülői fészektől, rettenetes fergeget tombol.

— Büns eszmék foglalkoztatják agyát . . . gonosz sejtelmek szántják át egész volóját.

Liliumfehér arczára a duló vihar piros felhőket fest

Mikor az ifju nevét . . . »Imre!« . . . ellebbenti ajka, meg-megreszket testében s valami titkoszertű, eddig ismeretlen, bódító mámorosság lüktet át idegein.

Hervadt virághoz hasonló ajkai zsolozsmát kellene hogy mondjanak, de csak érthetetlen, sutogó hangokat mormognak.

A nővérek bensőséggel, áhitatossággal végzik lelki funkcióikat.

Az örökös fény a mécesben kétes világosságot áraszt a fohásztól megihletett hajadonokra. Halovány ábrázatukat az áhitatosság hófehér ragyogásban fűrszti.

Itt vannak az Istenülés pillanatai!

A falon sötét árnyékok rajzol a derengő fény . . .

Amália nővér felizgott fantáziája alakokká egészíti ki a hiányos árnyékok, önkéntelenül tofut ki száján a szó: . . . ott, ott, ez ő — Imre!

Kéjes melegség járja át ereit e szóra: Imre. E rövid szóban koncentrálódik életének minden boldogsága.

A töredezett hangokból, a susogásból mindig e szót véli hallani: Imre.

Merengő szelleme a boldogság édenében kalandozik.

Előtte egy új, boldog, vig élet képe merül fel. Az ideálizmus verőfényes birodalmába megy fel lelke villámszármványain.

Az élvezetek, kéjek hőmpolygó áradata tova ragadja tapasztalatlan lényét.

Ott minden szép, örömetadó, virágos, üdvös.

Itt türes, vezeklés, nélkülözés vár rá.

Feltáru a sivár realizmus félelmetes, utálatos meztelenségében.

Ott a ragyogó, tündöklő eszménység — árnyékdalok híján, az ő sikamlós ösvényeivel, gabalodott labirintusaival; itt a rideg mindennapiság az ő kopárságával, küzdelmeivel, rögös, göröngyös utával.

Az csábítólag hív; ez elidegenit.

— Az officiumnak vége.

A nővérek félhalkan susogják: » . . . et ne nos induca, in tentationem sed libera nos a malo!

Az »Amen« szóra felrezen álmódorásából Amália nővér, kitörli szemeit s mintha hosszú, mély álomból ocsudnék fel, tétozáva, révedezve jártaja tekintetét a Megváltó képén s bűnbánóan néz fel az örök igazság megtestülését ábrázoló képre . . . »Amen!«

Felölös szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznanne pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznanne se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glatnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Črvljivi sad.

— Huda leta živemo! Tak mi veli jeden iz susedne občine, kad smo z jednoga sejma dimo išli.

— Istinu imate sused! Jedna nevolja za drugom nas pohodi. Lanjsko leto je hudi plod bil, a letos pak niti nebudemo mogli pokostati sada. Nekaj mraz, a nekaj pak meglja dela na nikaj.

— Prinas, odgovori sused, nije bilo niti mraza, niti megle i ako je i bila, jako malo kvara je učinila, ali ipak nemislite, da bi mi morebiti više sada imeli, kak vi.

— Pak kak to more biti, či je niti mraza, niti megle ne bilo. Im je mnogo cvjeta bilo na vaših drvah!

— Bilo je bilo, veli sused. Sad se tuliko pokazal, da je prek dosta bilo. Veselje je prijelo človeka, kad se na drevje oglednu. Ali črvi su obzeli sada i počel je cureti. Denes već more biti niti za pokostanje nebi našli zdravoga sada.

— Istinu imate — velim! Čital sem v novinah, da po celim orsagu jako kvari črv sada, osobito jabuku i slivu. I to sam čital, da jabuku i slivu kvari molj. Molj si jaje vu jabuku i slivu nameće. Jednu znamenitost ima, da kak z jaje črv vun zide, klicu jabuke ili slive pregrize, i nato sad doli opadne. Doli pusti sada zato, da črv, kad odraste, k zemlji bliže si najde za zimu mesto, gde se zapleje. Vidite z ovoga, da proti tomu moramo nešto učiniti. Od dragoga Boga samo

tak moremo nekvu pomoć čekati, ako se i sami trsimo. Ako sklučenimi rukami budo- mo gledali kvare črva, letošnje deset bude na drugo leto jezero, i ako se jako spova, nebudemo ga mogli obladati.

Zato vam to preporučam dragi sused, da svaki dan pobirajte marljivo črvivoga sada. Skuhajte ga, ali ga pak polejte z vrelom vodom, pak dajte svinjam pojesti. Na malom morete i zeleno, sirovo dati, ali puno je ne dobro dati, jer zaradi zuhkoće naškodi živini.

Tako iz kvara bude hasen, jer ne samo svinje dobiju tečnu hranu, nego i črva jako končamo, i tako moremo ufanje imati, da dođuće leto bude bolši plod.

Velik gruntaš i jedan kočevar.

Ide gruntaš po svojem dobru. Sretne poznatoga već davno kočevara, koj ide iz sajma.

»No vi Anton! jeli je bil dobar sejem?«

»Molim Vas ja ga nisam koštal!«

»No! no reče gruntaš: pa jeli je bilo mnogo ljudi na sejmu?«

»Ja jih nisem brojil.«

»Ti nepostenjak, ti — odgovori veoma zbantuvani gospodin.«

Sad on reče vu sebi — čekaj, ja budem već tvoju nepostenost naplatil, i dalje reče on poznatomu kočevaru:

»Anton dojdite sutra vu tri sata poslje poldan k meni, ali tako: ne bos onog, a ne

obut, ne glavu pokrit, a ne gologlav, ne jašć a ne vozeć, ne na sanima. Toje Vaša kaštiga, za Vaše proti meni, odgovore.

A taj kočevar bil je veliki šaljivec, on si promišlava, kak da on stvar složi. Imam ja jednog kozlića, a taj je slab da ga jašem, al ipak budem žnjim paradu moju pokazal, velikom gruntašu. On šklaku odreže tulavku ili goruju stran šešira, samo je ostavil strešinu. A na cipeli odreže petu, i s potplati. Oblače jeden kepenjeg, na hrbel si obesi jednoga zajca, ako bi bil vu nuždi da ima kaj za mitu dati, jer danas mita mnogo vredi.

Sad on sedne na svog krotkog kozlića, te ide ili bolje rećemo, skakla, jer sest nesmi na njega, slab je kozlič za jašenje. On dojde do tog velikog gruntaša, baš vu taj hip, kak mu naložil.

»Sluga sam pokoran, evo me na zapoved Vasu!« Sad pogleda Veliki gruntaš njegovu vranca Munjaša, na kom je prisakljal, njegov šešir i cipele, te mu rekne: »To ti je za kaštigu, još ću na te spustit moje zle pse da te potrgaju.«

Nemojte Vaša milost, dal budem vam, kaj mi visi pod kepenjkom, a nezreće kaj.

Veliki gruntaš veoma zbantuvani reče: Puščaj pse, neka tog bezobraznika nauče pameti. Spusti pse a on svog zajca, psi svi za zajcom, a to vam znano, da zajec nije čekal na pse. Sad nema zeca, niti jednog psa.

Maj se razjari veliki gruntaš, rekne svom pinteru ili kelermajstru: »Vodi ga dole

Z A B A V A**Cesar Jožef II-i.**

Kak se danas u Beču občinstvo Pratteru šeće i zabavlja, tak su se prije sto godina po »Augartenu« šetali. Nad vrati Augartena je bila tabla postavljena, na kojoj je stalo napisano: »Miesto, za zabavu svakoga čovieka, prepušteno po njihovom stovatelju.« — Cesar Jožef je najme Augarten dal liepo urediti, liepa drva nasaditi, liepe puteve v križ kraž po vrtu načiniti tak, da je bila milota po vrućih danih tam dohadjati te se u hladu šetajuć, ili na klupi sedeć, kojih je takodjer na stotine u tom vrtu bilo, je raznovrstno najliepše cvietje zasadjeno, radi kojega je opet nad vrati vrta, iznutra, bila tabla postavljena, na kojoj je bilo napisano: »Uljudno se slavno občinstvo umoljava, da cvietje u tom vrtu niti negazi, niti netrga.«. Danas je Augarten prazen, nikoga neima, koj bi se tam išel šetat, jer je danas u Beču glavno shodišće občinstva puno vekši i liepši »Pratter«, u kojem je više zabave, nego bi to moje slabo pero znalo i moglo opisati.

Višekrat se je med šetajuće u Augartenu i sam cesar Jožef znal zmešati, pak je imal uvijek veliko veselje, ako je videl, da je po njem zasnovani vrt pun občinstva; to ga je na toliko veselilo, da je dal vrta uvijek popravljati, nove pute po njem delati i najliepše cvietje iz Pariza, Berlina i od drugod nabavljati i u vrt presadjivati, samo da bu občinstvo to miesto zabave još bolje obljubilo.

I on sam se je onde poslie svog vladalackog posla rad odmaral, pak si je u to ime dal u vrtu sagraditi kućicu, koja je bila na način kleti posve jednostavno uređjena, gde je onda znal po vrućih danih na kanepeju pretegnjen, kakovu knjigu ili novine čitati, ili pak kroz oblok u vrt gledati.

Jednog liepog popoldneva ovak kroz prozor u vrt gledeći, opazi, kak jedna otmiena (nobl) i liepo oblaćena gospa po putevih vrta se šetajuća, cvietje trga i u kiticu veže, za da si ju valjda doma u kupicu s vodom metne, kak to i mi drugi običavamo činiti. Odmah, čim ju opazi, pozvoni svojemu podvorniku, i kad ov dojde zapita ga:

»Jeli stoji još nad vrati vrta tabla, na

kojoj stoji pisana prošnja, da nitko cvietje u ovom vrtu netrga?«

»Stoji, Vaše Veličanstvo.« — Odgovori podvornik.

»Dobro anda«, — veli cesar. — »Evo ti forint, pak ga predaj onoj tamo gospoži, koja cvietje trga, to joj reci, da ju ja dam prositi, neka si za ov forint pri nekojem vrtlaru cvietje kupi, jer cvietje ovoga vrta nije samo radi nje ovde posadjeno, nego za zabavu svih ljudih, koji se sim šetat hode.«

Kada se je cesar iz Rezidencije znal u Augarten voziti, rabil je za to navadnu na pol pokritu kočiju sa priprezana dva konja, koje je sam vlastoručno hajkal.

Kad se je jednoć po kišovitom vriemenu onamo vozil, dostigne uzput jednoga sönbrunskogog vrtlara, kojemu je bila poverena pazka nad težaki i koj baš istodobno išel u Augarten. Cesar Jožef, koj je vrtlara poznal, zaustavi konje, te ga zapita:

»Zakaj si nevezmete po takovom hudom vriemenu konje i kola?«

»Vaše Veličanstvo« — odgovori vrtlar. — »To se sa mojimi odnošaji neslaže, izvan toga pak, ja sam na takovo vrieme

vu pivnicu, daj mu dosta piti, te ga se dobro nalupaj.

To i učini, ali naopako, samo malo čekajte, da dalje čujete. Taj kočevar se vam prav dobro vina napije vu velikoga gruntaša pivnici, ipak toliko pridrži pameti, da nepozabi, kak budu se batine delile. Sad on iztrgne pipu iz lagva, vu kojem je baš vino, koga je sam veliki gruntaš pil. Vино curi, kelemajster vu brzini porine palec vu luknju, gde je kočevar pipu zmeknul, sad nesme, da pusti vino teći, baš kojeg je sam veliki gruntaš pil. Kočevar uzme batinu, te udri koliko samo bolje more, kelemajster viće, ili kriči: On mene tuće, molim on, mene tuće.*

Naj tuće, samo fest, samo fest! Glas se čuje velikog gruntaša, a gruntaš je stajal vu gornjem spratu, te nije znal, da dobije batine njegov kelemajster. Sad vam sve šuti a kočevar si naloži, kada je išel iz pivnice kraj kuhnje, gde se meso sušilo, čelu svinsku slaninu, te ide sav potrd od grada okoli baš, gde je bil stan kelemajstra.

A gruntaš ga vidi te reče:

»Dosta je dobil, ves je strgani i slečeni, krvavi; jer nije presudil vu brzini, da nese kočevar čelu slaninu. Ide dol vu pivnicu, dol još uvijek drži palec v luknji, da vino neleće.

»No kaj delaš? A taj skoro nemre odgovora dati na pitanje svoga gruntaša. Pita ga po drugi put.

»Držim luknju, da vam baš vaše vino ne izcuri!

— Kaj ti je? Dobil sem one batine, koje ste Vaša milost kočevaru obsudili. Zar si ti dobil batine? Ja, ja, pa i preveć; kričal sem, a Vi ste još rekli: »Samo fest! Samo fest!«

Belišće. Složil: **Jos. Perger.**

KAJ JE NOVOGA?

Josipovich minister vu Medjimurju.

Njegova Preuzvišenost Gospodin Josipovich Imra magy. kr. minister horvatskih i slavonskih poslov pohodil je vu Orehovčaku (Štrigovska fara) gospodina dr. Kiss Oszkara

varaždinskoga kr. notariuša, ors. aبلغاتا i medjimurskog zemeljskog gospona. Na čast ministra, one občine, prek koje se je vozil Njegova Preuzvišenost, su zastave postavili na občinske hiže. Gospodin minister pogledal je vu Orehovčaku postavljeno sredstvo za streljanje proti oblakov, pregledaval je gorice, sadovnjake i lépi izgled iz medjimurskih gorah. Pozvana su bila i druga gospoda iz Čakovca i Varaždina na ov den k gospodinu Kissu. Pri obedu su napitnicu rekli: dr. Kiss Oszkár hižui gazda iz ministra, Gospodin minister Josipovich na hižnoga gospodara i na njegovu obitelj, nadalje Margitai Jožef, Falkner Adolf i Luterotti. Njegova Preuzvišenost, minister se je na večer dimo odpeljal vu Varaždin.

† **Verli Ferencz.**

Verli Ferencz negdašnji kassir preločke šparkasse, doljno-medjimurčanom dobro poznati i poštuvani gospon vumrl je 7-ga o. m. vu Preloku. Živel je 58 letah. Pokopali su ga 9-ga o. m. Naj počiva vu miru!

Vu cirkvu je tresnulo.

Vu Hust zvanim varašu je nezdavnja strela vudrila vu cirkvu, gde je i božjega groba vužgala. Tuća je velika bila, i poleg toga nesu odmah spazili dima. Kad su pak nesreću spazili, od velikoga straha cirkvenoga ključa nisu mogli odmah najti. Kvar je veliki. Vu ovu cirkvu je već šestiput vudrila strela, pak još njim nije vu pamet došlo, da bi na krov gromovoda postavili.

Smrt vu reštu.

Vu Baja varošu se dogodilo sledeće: Željezničkomu predstojniku je zginul revolver. Redarstvo je na njegovoga 13 let staroga slugu sumjavalo i zato je dečka vu rešt zatvorilo. Ov rešt je negda za štalu bil hasnuvan, gde su husari imeli konje svoje; a vezda tuliko štakorov se najde vu njoj, da bi je na voze moći bilo voziti. Dečak je bežljiv bil, i oni, koji su poleg stanivali, povedaju, da je celu noć vrišćal i za pomoć molil. Kad su v jutro rešta odprli, dečko već nije živel. Za hlačni remen se je obesil.

Jabuka i pes.

Szikora Andrašov 4 lét star sin je odisel v susedstvo se igrat. Vu tem toga mu je jabuka iz ruk opala i odkoturala se pred psa, koj je na lancu zvezan bil. Dete je hotelo jabuku gori zdići, i kak se je nagnuto, pes ga je za ruku vgrizel. Dete se je devet danov mućilo i vmrlo.

Žganica.

Stoller Mór 53 let star človek vu Budapeštu je opoldan dimo došel. Kak je v hižu stupil, zrušil se i plamen mu je vudril iz vusta. Dok su doktora dozvali, već je mrtev bil. Pred poldanom je mnogo žganice pil, i to se mu je vužgalo vu žaludcu. Stoller je i drugač pijanec bil i pijansčovanje mu je smrt zrokovalo.

Jopec, koj je tata vlovil.

M. Duchesne, francuzki officier vu miru ima jednoga jopca, kojega je iz Azije dodeljal sobom. Od ovoga jopca se svi susedi bojiju. Gazda ga nigdar nije dal na lanec, i zadovoljil se, ako ga je samo zatvoril v hižu. To mu je bila sreća. Jenkrat je baš otišel z doma i poleg navade zatvoril vrata. Jeden glasoviti tat, koj je poleg svoje tabine već devedkrat bil zaprt i pred tremi dnevi se odrešil 3 letnoga rešta, poškal je stana toga officiera. Čez oblok je nutri došel. Ali komaj da v hižu stupi, jopec ga pograbi, i obraza mu grozovito zgrizel, i bi ga zagutil, ako na krik njegov nebi došli domači stanovniki. Jopec se vezda vu jeden kut potegnul i pripravljen bil, da se i na ove metne, koji su ta dobežali. Tata su vun odnesli z hiže. Tat je ozdravil, ali veliki strah mu je pamet vzel. Navéke misli, da je jopec postal žnjega. Kaj nije sudbena vlast mogla dostići, da onomu, kaj nije njegovu, mira da, je dostigel jopec, dosta žalostno za tata.

Šnajder na ovcil.

Znato je, da šnajdere s kozom malaju. Anda čudnovilo je, ako se šnajder najedenkrat na debelim ovanu p. kažuje. V Kassa varašu se dogodilo sledeće: Jedno veselo društvo je išlo iz bližnje gore prama varašu. Međ društvom je bil jeden suhi šnajder.

još od mladosti naučen, pak mi neće škoditi.*

»No tak anda se sednite tu polag mer.e, kad i onak imamo obodva isti cilj našega puta« — veli mu cesar.

Dakako, da se je vrtlar na taj poziv u svojoj skromnosti pričel izpričavati i preponizno izgovarati, da on taj put lahko piešice prejde, ali sve mu je bilo badava, volja cesareva je morala biti izpunjena i vrtlar je moral se na kočiju polag cesara sest. Kad su došli na miesto u Augarten te su sišli iz kol. reče još cesar šaljivo:

»Po pravoj pravici bi bilo u redu, da sam vam, kakti stranijskomu odstupil desno miesto, ali pošto sam sam tiral konje, budete mi odprostiti, jer bi mi bilo od lieve strane vrlo nespretno konje ravnati.*

Kada je poslie niekog vriemena, veliki knez ruski, Pavel Petrovič (pollašnji cesar), pod imenom grof Norden, sa svojom gospum Marijom Feodorovnom u Beč cesaru u pohode došel, pak je baš o tom slučaju s vrtlarom, od nekojega dostojanstvenika pri dvoru, pripoviedati čul, začudil se je baš u lice samomu cesaru nad tim tobožnjim sni-

ženjem samoga sebe, ali cesar Jožef mu je ljubezno odgovoril:

»Pak jeli bi ja tim bil vrlji i mogućniji, da sam se glavu visoko držeć, mimo do zemlje naklanjajućeg podložnika gizdavo dalje odpelal, nego li sam sad, kad sam dobromu čovieku priskrbel veselje dok bu živ, a sebi liepu i plemenitu nabavu za on hip.*

Još vam hoću jednu veselu o njem pripoviedati:

Kak navadno, znal je on često i posve sam bez ikakove pratnje, bez adjutanta i bez podvornika po Beču sim tam hodati, kak svaki drugi gradjan, naravski, da se je višekrat dogodilo, da ga pri takovoj šetnji niti oni nisu prepoznali, koji su ga inače već višekrat videli, a kamo li pak još menje oni, koji su ga redje videli.

U navadno gradjansko odielo oblečen, hodil je jednog lietnog dana po varašu; dok je još po nutarnjem varašu hodil, dogodilo se je, da ga je gde koj gospodin činovnik u ured idući prepoznal, ali cesar je zamišljen sve dalje šetajuć se odhadjal, dok je u jedno bečko predvarošje bil došel.

U lietno vrieme to već zna tak dojti, da se većoj sparini nebo ne jedan krat zaoblaci i deždj pričme padati, pak tak se je i onda zgodilo, kad je Jožef došel u bečko predgradje »Turi«.

On se naokolo ogleda, pogleda gore, — bogme crni težki oblaki, a on daleko od svoje residencije. Da pieške do grada suh već nebude došel, to mu je bilo jasno. Tu ga prepoznal nije nitko, i on stupi do jednoga fijakera na ulici stojećega, za onda su po predgradjih stali fijakeri sa nepokritimi kolesnii i ta kola su se onde zvala šalno: »Zeiserlwagen«. K-takovomu anda jednomu dojde, stupi na kola i zapove: »U varaš!«

Kučil, odmah zažvali svoga još malo živoga konja, ošine ga bičem i ov pričme po mogućnosti, na koliko su mu to njegove slabe sile dopuščate, proti varašu trapkati. Nebo se sve bolje oblaci, gradjanstvo se žuri, da još prije deždja dojde pod krov, a cesar Jožef neprepoznat od nikoga, se takaj žuri na »Zeiserlwagnu«, da dojde pod krov.

Ov hip bude se ploha spustila, i baš ov hip dotrapka »Zeiserlkonj« s cesarom na kolih do cesarske rezidencije. Cesar kućišu zapove: »U dvor utar!«

Najedenkrat jedna velika čorda birkali se postavi pred družtvo i nje nije pustila dalje iti. Bil je med družtvom i jeden malar. Njemu je vu pamet došlo, da sašnjaderom nekvu šalu napravi. Obečal mu je više litrov vina, dobru večerju, ako se na najjaksju ovcu sede i da tak čordu na drugi put pretira. Šnajder je prevoljil na tu pogodbu. Sel si je na prvu ovcu a malar pak ju tiral odzada. Ovca je jeden čas samo trpela, da ju odzada tiraju. Ali najedenput se zritnula, pak hajde!... bežala je šnajderom proti réki Hernad. V réku je skočila svojim jahalom, pak kad bi do sredine došla žnjim, tam ga doli hitila z hrbta. Siromak šnajder je jošce zatim moral malo plavati, da na suho dojde. No ali mu je plačen bil trud. S velikim smehom su mu dali zasluženu jestvinu i pitvinu.

Nesrečna šala.

V Gavosdiar zvanj obćini se grozovita nesreća dogodila ove dane. Opet s puškom. Jeden mladi dijak je notariušovu decu vučil na obćinskim dvoru, kad ga na jedenput nekaj odzadi vudri i za tem jedna slivina koščica opala pred njega na stol. Obrne se i prt nahiznim obloku zapazi jednu sluškinju, koja se smejala na šali. Mladić je iz šale zdigel na stolu ležeću pušku i zavikne: »I ja vas zgodim!« Za tem je na sluškinju ciljaj. Nehotomice se doteknul kokota. Puška je šrotom bila nabita. Šrot je puci obedve oči raznesel.

Zdruznula je mašinu.

V Kisfalud, Marostorda varmegjijskoj obćini je grozovitom smrtjum vumrlo jedno dēte imenom Hadaró Jakab. Malo 7 let staro dēte je v mašinu za mlatiti opalo, koja je dēte na male komade raztrgnula. Proti roditeljam su zaradi umarljivosti izragu podignuli.

Pazimo na decu!

Vnogi i vnogi ljudi se nahadjaju koji vekšu brigu imaju na svoju kравu i na svoje prase, kak na malo dēte. Pak kuliko nesreće su se već dogodile poleg nemarljivosti! Z Békéša nam pišuju, da Barna Žofi 6 let stara pucka, doklam njoj je mati na vrt odbežala po zelinje, poleg ognja je stala. Kad bi pak sama ostala, počela se obraćati okolo plamna i med tem njoj se oprava

Kučiš koj cesara nepozna, odgovori smiešeći se: »Aha taki — da bi bilo smeti se tu nuter pelati!«

»Samo vozi« — veli cesar — »na moju odgovornost.«

»Dobro«, — odgovori kučiš. — »Ali ako baš sad cesar dojde?«

»Nikaj se neboj, — samo vozi na moju odgovornost!« — zapove konačno neprepoznani cesar.

Kučiš sad onak strahoma potiera svoga konja kroz velika vrata u dvor, a straža pri vratih, koja je zgdelala cesara na Zeiserlwagenu se dopelati, pričme vikati »Gewehtaus!« Bubnji bubnjaju u počast, a kučiš, vidivši, da se je nekaj zgodilo, oberne se k svomu pašeseru na kolih i sav azrujan veli: »Tak, tu ga sad imaju! Baš ga sad vrag od nekud nosi!«

Kad mu je potlam cesar dal za foringu zlati cekin, odprle su mu se oči te je sazual, koga je vozil.

Ludbreg.

Em. Kollay.

vužgala. Pucka je preplašeno počela bežati. Oprava se do kraja vužgala na njoj tak, da se je na zadnje zrušila. Tēlo njoj je zgorelo. — Iz Salomvár zvane obćine pišuju sledeći dogodjaj: Erdei Sandora poldrugo leto star dečec, je na par minut sam ostal pri šparhertu i za juhu pripravljenu vrelu vodu si je na se polejalo. Tēlo si je siromaško dēte tak spoparilo, da je na kratkoma i vumrlo. Kovács Sándora, z M.-Iltebe obćine pol drugo leto stara pucka pak se v kuhnji igrala. Mati njoj je paprikaša kuhala. Hrana se skuhalo i mati ju je nakla delo, da se malo prehladi. Toliko se samo obrnula, da tanjira i zdele zeme iz police, kad najedenput pucka zavrišči. Mati se obrne i vidi, da je pucka vu vrelu hranu se prehitila, a tēlo njoj se poparilo. Odmah je doktora zvala, ali zabadava. Malo dēte je na kratkoma vumrlo.

Vtopljeni težaki.

Težaki su delali v Győru pri vagoniski fabriki i posle dela su se dogovorili, da se skupaju. Ne su se na dopušćenim mestu hoteli kupati, nego dalje doli. Z med težakov su tri dalko v Dunav odplavali. Sve tri je voda vu se potegla i odmah su zniknuli. Dva izmed njih više nisu već vidli, tretjega je voda gori hitila. Jeden husar je zgdeldnul pogibelj, v kojoj je taj težak bil, pak je zanjim plaval i srečno ga oslobodil od smrti. Druge dva su iskali s čakljami, mrežami, ali zabadava, ni su je više našli. Jeden se zove Polniczky Ferencz iz Béca, otec četvero decah, a drugi pak Zrunek Adalbert 19 let star šlosar.

Cigani.

Letošnju godinu osobito volju imaju cigani na pokrade. Skrom svaki tjeden moremo v jednih, ali drugih novinah čitati, kak su haramili ovidi, ali tamo. Našu varmegjiu nisu bantovali, ali s tem vekšega straha su delali po drugih varmegjijah. V Nagyvárud su ove dane dotirali žandari tri dobre fliče. Več su dugo delali svakojačke pokrade, urobe, ali redarstvo nije moglo vloviti late. Sad su je pak ipak vlovili v jedni šumi, ravno, kad su prijednim starim drevu zakapali pokradnjene stvari. Našli su pri njih vnoga sredstva, s kojimi su vrata i ključenice gori strgali.

Vlahi i medvedi.

Minister nutrešnjih poslov je odredil, da vlahi, koji s medvedi hodiju od sela do sela, od varaša do varaša, nesmeju više na magjarsku stupiti i zato odmah na hataru se moraju nazaj povrnuti. Ako pak bigde ipak nutri došli, i po orsagu se klatili, oni se moraju poleg zakona kaštigovati a po kaštigovanju pak iz orsaga odpraviti. Medvedi pak, ako su njim gazdi pod kaštigom, se moraju vuništiti, a koža pak se njim prodati.

Star mladić nije za mladoženju.

V Kaposvaru je pred nekoliko dani se zdaval Nemeš Déneš 50 let star mladić s Balog Jolan 19 let starom devojkom. Po zdavanju je mladoženja najedenput omedtel i na očiji su ga morati dimo peljati. Kad je k sebi došel, je spoved prosil, jer veli — čuti, da mora vmreti. I po spovedi je i na kratkoma vumerl. V Gjalafehérváru je pak Volf Lázár se zdaval s dovicam Friedl Janoša. Kad su se gosti po obedu razišli, Volf se je zrušil i odmah vmrl. Gata ga je vudrila.

Na slavu novomešnika.

(Medjimurska cirkvena popávka.)

Veseli se den dešnji
Slavna fara N. . . ska,
Da si denes ti dobila
Ovde novomešnika.
Vsaka duša sim se žuri,
Ar je radost velika,
Na pokoru bude ravnal
Nevoljnoga grēšnika.

Radujte se kršćeniki,
Koji me sad čujete,
I ljubljeni priatelji,
Koji sim šetujete.
Ar je denek ov veseli,
Ah dušice zavse nas,
Koga jesmo doživeli,
I blaženi to je glas.

Zdravo otec vnogočastni!
Veselj rodjen na ov svet,
N. N. ovak zvani,
Bog te živi vnoga let!
Koji te je zebrał sebi,
Za namestnika svoga,
Kad oblast je zručil tebi,
Z bog navuka božjega.

Sladke dneve, lepa leta
Vu školah sprevidil si.
Ne si željel diku sveta,
Nego Boga prosil si,
Da kršćanske svete vere,
Branitelj bi njeni bil.
Reči pako Jezuseve,
Kršćenikom nazvestil.

Velečastna sva gospoda,
Koja videt te želje,
Kakovu si čast zadobil,
Nad tobum se vesele.
A najbolje pak domači
Tvoj gospodin plebanuš,
Zdavnja tomu se veselil,
Da redovnik postal buš.

Iz misli se pri oltaru
Za svoje roditelje,
Brate, sestre i rodbinu,
Takaj za sve susede.
Blagoslov njim svoj podeli,
Da bi dugo živeli,
I da sreću, takaj zdravje,
Vnogo let bi imeli.

Još za čelu ovu faru,
Mesto tvoje rodjeno,
Stare, mlade i dečicu,
Tebi još nepoznano.
Vse izruči ti nas Bogu,
Naj se smiluje vsem nam,
Da ga hvaliti moremo,
Vsaku vuru, vsaki dan.

Za tem takaj se spomeni,
Pri aldovu prvom sad,
Z priateljov i poznaneh,
Koje imal jesi rad.
Za pokojne pak ki v grobu,
Vezdva vre počivaju;
Moli za nje, naj blaženstva
Božjega se zživaju.

Mura-Sz.-Mária.

Složil: Koósz Jakob.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-máza.	I m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	8 35	—
Zab	Zob	5 50	—
Rozs	Hrż	6 00	6 50
Kukoricza uj	Kuruza nova	5 15	—
» » ó	» stara	—	—
Árpa	Ječmen	5 50	—
Fehér bab uj	Grah beli	6 50	—
Sárga » »	» zuti	5 25	—
Vegyes » »	» žmėšan	5 20	—
Lenmag	Len	8 00	—
Bükköny	Grahorka	5 50	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közlőtekért sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatósabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva — **Mintákat pedig postafordultával** küldenek. 2

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbéllyeg ragasztandó

Szagtalan és nyoriban szárado

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a másolás alatt (használat) annak, mivel a **kellőmetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültesik.** Emellett a használat után egyszer, hogy kiki maga végzet a másolást. A palló nedves tárgyakkal felürülhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,
sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték födi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmasok régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden foltot, korommarólast stb; van azután

„tiszta fénylakk” (színezetlen)
új pallókra és parketkre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek már bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennél fogva nem födi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két középny. szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9 l. márká.

A követlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldenek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a edgre s a egyéi jogjra, mivel ott a több mint 1860 éve létező gyártmányt sokféle utanozzak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága. K. Berlin.
Zürich. 516 9—10

Csáktornyan: Gráner Testvéreknel.

320. sz. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 1898. évi V. 104. számú végzése következtében a zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgatóságnak javára Tratnyák Iván ligetfalvi lakos ellen 96 frt s jár. erejéig 1898. évi július hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 frtra becsült 2 kanczaló, 1 bika, 2 üszöborju, 1 vastengelyű szekér és könnyű kocsból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jbiróság 98. V. 104./2. sz. végzése folytán 95 frt 45 kr. tökéketelés, és eddig összesen 13 frt 75 kriban bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínén Ligetfalván leendő eszközésére

1898. évi szept. hó 14. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 599

Kelt Csáktornyan, 1898. évi aug. 31-én.

Glavina János

kir. bir. végrehajtó.

Birtok bérlet kerestetik.

Egy 500—1000 holdas

birtok

egy kellő tőkével rendelkező bérlő által bérbe kerestetik.

Ajánlatok A. M. alatt a kiadóhivatalba intézendők.

620 1—2

Bor eladás.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a csáktornyai uradalomban a grófi pinczéből

muraközi borok

1886-ik évtől kezdve nagyobb mennyiségben árverés útján hordónkint el fognak adatni. Az árverés tartatik **Csáktornyan f. é. szept. 20-án d. előtt 9 órakor.**

Bővebb felvilágosítást ad a grófi titkári hivatal.

Prodaja vina.

Naznanje se daje, da se budu pri čakovečkoj gospočiji iz grofovske pivnice

medjimurska vina

od leta 1886. počemši vu vekšoj kolikoči poleg licitacije i to po lagvah prodala. Licitacija bude se **vu Čakovcu 20-ga septembra o. l. ob 9. vuri pred poldan obdržala.**

Širje raztumačenje daje grofovski tajnički ured.

Csáktornya nagyköztség előljárósága.

Árlejtési hirdetmény.

A csáktornyai lovassági laktanya bizottság határozata folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint a lovassági laktanya területén levő bádoggal fedett épületek tetőzetének, mintegy 4000 ölnök vörösbádoggal festéssel leendő újbóli mázolása, mely munkálatra 640 frt van költségterv szerint előirányozva, az árlejtés elrendeltetett s foganatosítására **f. évi szept. 13. d. e. 10 órája** ezennel kitűzetik s felhivatnak a vállalkozók, hogy irt napra zárt ajánlatukat tegyék meg s alulírottnak adják át.

A vonatkozó költségtervek és feltételek a hivatalos órák alatt a községi irodában megtekinthetők.

Csáktornya, 1898. évi szept. hó 10.

621

Az előljáróság.

A perlaki járás főszolgabírájától.

Farkas Ödön ismeretlen tartózkodásu feljelentőnek Vlasics Remus kotóri kocsmáros ellen hamis boroknak forgalomba hozása miatt tett feljelentése folytán a budapesti állandó borvizsgáló szakértő bizottság véleményének meghallgatása után a perlaki járásfőszolgabírája következő ítéletet hozott.

Ítélet.

Vlasics Remus kotóri lakos kocsmáros mesterséges boroknak forgalomba hozatala által elkövetett kihágásban vétkeinek kimondom és ezért az 1893. évi XXIII. t. cz. 5. §-ának b. pontja értelmében a pénzbüntetések országos alapja javára 50 frt pénzbüntetésnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésében lemarasztalom. — Vagyontalanság és nem fizetés esetén a pénzbüntetést 5 napi marasztalt saját költségén kitöltendő elzárásra változtatom át. — Kötelezem továbbá a mesterséges borok vegyi megvizsgálása és az eljárás során felmerült 103 frt 13 kr. költségeknek 15 nap alatt leendő végrehajtás terhe mellett megfizetésére.

A még készletben levő F. R. jegyű 563 számú hordóban levő 591 liter, az F. R. jegyű 638 sz. hordóban levő 644 liter
 „ „ 141 „ „ 621 liter
 „ „ 207 „ „ 689 liter
 mesterséges bor denaturálását mellőzöm és annak kiöntés utján leendő megsemmisítésének türesére kötelezem Vlasics Remust azzal, hogy amennyiben a megsemmisítés elől a mesterséges borok elvonatnának. — kötetes leendő Vlasics Remus a hiányzó mesterséges bor literének ára fejében literenkint 16 kr-át Kotor község szegény-alapja javára az 1893. évi XXIII. t. cz. 12. §. alapján a mesterséges bor hiányának constalálási napjától 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni.

Az 1893. évi XXIII. t. cz. 8. §-a értelmében ezen ítéletem marasztalt Vlasics Remus költségére a »Zala Megye« és »Muraköz« cz. lapokban egy ízben november 1. előtti időben közzétételük.

Az 1893. évi XXIII. t. cz. 14. §-a értelmében ezen ítéletemet a zala-egerszegi kir. pénzügyigazgatósággal közlöm.

Mert a Vlasics Remusnál 1898. május 10-én tartott vizsgálatnál talált és általa forgalomba hozott már fent elősorolt hordókban levő folyadék a bpesti állandó borvizsgáló szakértő-bizottság által tiltott módon vízzel készített mesterséges bornak találatot, mihez képest a fenti ítélet volt hozandó.

Nem volt figyelembe vehető marasztalt azon védekezése, hogy a műbort elárúsító Románi Fortunato Lavis községbeli (Tiroi) bortermelő és kereskedő biztosította marasztaltat a bor természetes voltáról, mert ha a bor természetes voltának kérdése már a vétel alkalmával felmerült, úgy módjában lett volna marasztaltnak a műbor kimérése előtt a készhelyi vegykísérleti állomásnál meggyőződést szerezni a bor minőségéről, mely esetben marasztaltat a kihágás elkövetésétől és ennek következményeitől megóvta lett volna.

Ezen ítélet marasztaltnak és a borellenőrző bizottság elnökének szóval kihirdettetvén és azok felelősségi jogokra kitaníttatván — megnyugvásukat jelentették ki.

Perlak, 1898. szept. 5. én.

619

Kovács Rezső
főszolgabíró.

SZIVATTYUK

mindenneme, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyuk rozsdá ellen véde.

540 17-26

Árjegyzékek
ingyen és bérmentve

W. GARVENS, Wien.

I. Wallfischgasse 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6 sz.

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű tizedes százados és hidmérlegek fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek hazi használatra. bárommérlegek.** Commandit-társaság szivattyu és mérleggyártása.

Keil-lakk

(Glaser)

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60kr.

Arany-fénymáz

képekerek stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, átlók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Heinrich Miksa czégnél Csáktornyan.

607 4-8

Nincs többé lábfájás

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéllel látja el.**

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagsága frt 1.20. Az asbest talphetét kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Sztéküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágosítások és prospektusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestgyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18.
Egyedüli elárúsító raktár Csáktornyan: Mayer Testvérek borkereskedésében.

524 23-50

Ünnepi és alkalmi ajándéktárgyak

Pollák Bernát

órák és ékszerész Csáktornyan.

Főtér, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájcei zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyan.

Legjobb szerkezetű svájcei zsebórák.

Fali ingaórák raktárán.